

دوئل شیشه و سنگ!

«اینجا» را بیشتر به بستنی طلایی رستوران‌گردانش می‌شناسند، یا به سالن همایش‌های پرزرق و برقش که گهگاه در اخبار، تصاویرش را می‌بینیم؛ همان سالنی که هرروز یک عده روی استیجش دارند برای برخی شیشه خودشان نوشابه باز می‌کنند، به همدیگر جایزه می‌دهند و از همدیگر تعریف می‌کنند. ماجرای ارسطو عامل و نامزد چینی‌اش در «پایتخت» هم یکی از سوزه‌هایی است که حافظه جمعی مایرانی‌ها را به این موقعیت مکانی گره زده است.

در اینجا، از سال‌ها قبل ایرانی موازی ساخته شده بود برای آنها که یا از واقعیت فراری‌اند یا شرمنده و من الان اینجا هستم در برج میلاد تهران، البته در پارکینگ سوم برج، رستوران‌گردان و سالن همایش‌ها، برای از ما بهتران است. اینجا، در پارکینگ شماره سه برج میلاد به تماشای نمایشی نشسته‌ام که راوی ترازدی شهدای غواص است. کاری به بالا و پایین فنی نمایش ندارم، حرف زدن درباره آن مجالی دیگر می‌طلبد. نمایش اما دارد به زبان خودش ماجرای نسلی را می‌گوید که برای ایمان به یک «معنا»، با موج‌های وحشی ا روند جنگیدند و در آخر به دست دشمن زنده به گور شدند. حکایت، حکایت نسلی است که برای پاسداشت معنا، از «ماده» گذشت و برای من جذاب‌ترین قصه امشب، نه روایت کارآکرهای نمایش، که همنشینی این دو جهان متضاد است. در پارکینگ شماره سه برج میلاد، در همسایگی جهانی بی‌معنا، در همسایگی پایتخت ماده، چند روزی است که معنا دارد به میانجی یک نمایش میدانی عمومی عرض اندام می‌کند. درست در همان جایی که شکم‌سیرهای تهرانی برای چشیدن طعم هزار تومانی رستوران‌گردان ماشین‌های‌شان را پارک می‌کردند، حالا دارد روایت فداکردن ماده به پای معنا نمایش داده می‌شود.

اینجا در پارکینگ شماره سه برج میلاد، شیشه دارد در همسایگی سنگ اعلام موجودیت می‌کند، سقف سالن‌های تئاتر شکسته شده و همان مردمی که کلونی نشین‌های هنری، آنها را «توده» و فاقد فهم و شعور می‌دانند، حالا روی صندلی‌ها به تماشای نمایش نشسته‌اند. آمدن یک نمایش میدانی عمومی «رایگان»، به همسایگی یکی از نمادهای زیست طبقاتی در تهران- حکایت همنشینی شیشه و سنگ است. اعلام جنگ شیشه علیه سنگ است. چند صبحی دیگر، اینجا دوباره قرق از ما بهتران خواهد شد تا بساط «خودگویی و خودخندی» هنری راه بیندازند و در دوره‌می‌های خودشان، هنر آوانگارد دود کنند. چند ماه دیگر در همین پارکینگی که ما داریم نمایش می‌بینیم، ماشین‌های لوکس یکی‌یکی پارک خواهند کرد و سلب‌یرتبی‌های ساکن خیابان فرشته، از ماشین‌های‌شان پیاده خواهند شد تا به فرش قرمز «فجر» وارد شوند و در سالن‌های سینمای «خالی از مردم»، «درباره مردم» حرف بزنند. فعلا اما اینجا در همسایگی سنگ، شیشه دارد خودی‌نشان می‌دهد. بی‌اعتنا به آن‌که عاقبتش شکستن و خرد شدن است. این بی‌اعتنایی البته شاید به این خاطر است که شکستن آغاز مسیر تکثیر است. شکسته شدن برای شیشه معصیت نیست، موهبت است. و آینده از آن خرده‌شیشه‌هاست. آینده از آن خرده‌شیشه‌هایی است که ماموریت‌شان آزادسازی هنر از تبعید مناسک مترفعرانه لژنشین‌های هنری است. شیشه عمر زیادی ندارد آن هم در قلمرو سنگ اما انتحار شیشه، ضامن بقای مبارزه با سنگ است. پس زنده‌باد خرده‌شیشه‌ها.

جشنواره بین‌المللی فیلم‌های ورزشی کنیا ۲۵۲۲ به‌عنوان یکی از پایگاه‌های اصلی جهانی فدراسیون جهانی فیلم و تلویزیون ورزشی، آثار ارسال شده از جشنواره فیلم‌های ورزشی را بسیار مورد توجه قرار داد. بر این اساس، جایزه بهترین فیلم بلند، بهترین تدوین فیلم بلند و بهترین کارگردان فیلم بلند به فیلم سینمایی «غلامرضا تختی» به کارگردانی بهرام توکلی و تهیه‌کنندگی سعید مکلان رسید. جایزه ویژه هیات داوران

جشنواره به فیلم «وتن من» به کارگردانی حسین همایونفر و جایزه ویژه دبیر به فیلم «بزرگراه» به کارگردانی فرناز امینی اهدا شد. همچنین جایزه بهترین مستند کوتاه به «کماندار» به کارگردانی میثم بابایی و جایزه بهترین فیلم کوتاه به فیلم «برنده» به کارگردانی علی کیوان رسید. بر اساس این گزارش، جشنواره فیلم‌های ورزشی کنیا (kisfi) به عنوان مهم‌ترین رویداد سینمای ورزشی قاره آفریقا از سال ۲۰۱۸ در شهر نایروبی

کنیا آغاز شد و امسال در پنجمین دوره از برایای خود میزبان بیش از یک صد فیلم ورزشی از سراسر دنیا بود. از سینمای ایران نیز در این دوره بیش از ۱۰ فیلم در بخش‌های مختلف حضور داشت. جشنواره فیلم‌های ورزشی ایران، نماینده انحصاری فدراسیون جهانی فیلم و تلویزیون ورزشی (FICTS) است. مقر FICTS در میلان ایتالیاست که بیش از ۲۵۰ کشور عضو این فدراسیون هستند./ ایسنا

با مرور فیلم‌های دانش

شهدای ۱۳ آبان؛ قهر

دلیل اصلی نامگذاری ۱۳ آبان به عنوان روز دانش‌آموز در تقویم رسمی کشور، شهادت جمعی از دانش‌آموزان معترض به حکومت پهلوی در مبع ۱۳ آبان سال ۵۷ بود؛ جنایتی که آتش انقلاب اسلامی را شعله‌ورتر کرد. با وجود گرامیداشت هرساله این واقعه و سپری شدن ۴۴ سال از آن، سینمای ایران هیچ واکنشی نسبت به آن نداشت و قدمی برای بازخوانی این بزرگاه مهم تاریخی برنداشته است.

علی رستگار
گروه فرهنگ و هنر

۱۳۶۵

ناصر

رابطه

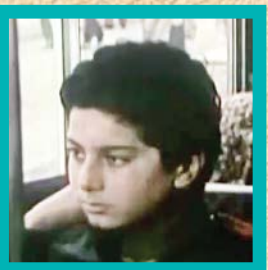
پوران درخشنده همیشه دغدغه کودکان و نوجوانان را داشته است. اهمیت کار درخشنده از این رو بیشتر می‌شود که در دو فیلم اولش سراغ کودکان و نوجوانان ناشنوا و ناگویا می‌رود. در «رابطه» با قصه دانش‌آموزی به نام ناصر و در پرته کوچک خوشبختی با قصه دانش‌آموزی به نام ملیحه همراه می‌شویم.

احمد

خانه دوست گجاست؟

یکی از محبوب‌ترین و تحسین‌شده‌ترین فیلم‌های عباس کیارستمی و تاریخ سینمای ایران است که متأثر از علاقه فیلمساز به سورهاب سیهری و شعرنشانی او، مرام ورفاقت تعمیم‌پذیر و جهانشمولی را در فضای دانش‌آموزی معنا می‌کند و از احمد (بابک احمدپور) یک قهرمان کوچک و دوست داشتنی می‌سازد.

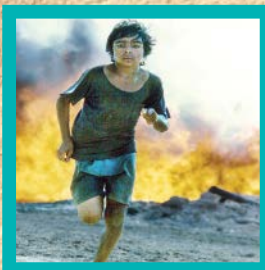

۱۳۶۳

میلاد

اولین فیلم ابوالفضل جلیلی به نام «میلاد»

حکایت متفاوتی از آثار بعدی‌اش دارد. این فیلم از قضا نسیتی با وجه تسمیه روز دانش‌آموز دارد و به مبارزات دانش‌آموزی علیه حکومت پهلوی می‌پردازد و قصه دانش‌آموزی به نام میلاد را روایت می‌کند که راه پدر دستگیرشده‌اش را ادامه می‌دهد.

۱۳۶۳

امیر

دونده

امیر نادری که پیش از انقلاب فیلم موفق «سازدنی» را ساخته بود، پس از انقلاب هم و نوجوانان برداشت، با فیلمی به نام «مدرسه‌ای که می‌رفتیم» ساخته داریوش مهرجویی که دانش‌آموزان با درست کردن یک روزنامه دیواری انتقادات‌شان را نسبت به شرایط مدرسه مطرح می‌کنند.

۱۳۵۹

همه دانش‌آموزان

مدرسه‌ای که می‌رفتیم

گام اول درباره دانش‌آموزان در سینمای بعد از انقلاب را کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برداشت، با فیلمی به نام «مدرسه‌ای که می‌رفتیم» ساخته داریوش مهرجویی که دانش‌آموزان با درست کردن یک روزنامه دیواری انتقادات‌شان را نسبت به شرایط مدرسه مطرح می‌کنند.

۱۳۹۱

رنجرو

تنهای تنهای تنها

همیشه این معلم‌ها نیستند که درس می‌دهند. گاهی و چه بسا خیلی وقت‌ها باید پای درس و مکتب دانش‌آموزان نشست. از جمله همین شخصیت رنجرو، دانش‌آموز بوشهری که باوجود همه بازگوشی‌ها و شیفت‌هایش، جهانی و بسیار بزرگ‌تر از هم‌سن و سالش فکر می‌کند و می‌خواهد پیام صلح ایرانیان را به گوش رئیس‌جمهورهای جهان برساند.

۱۳۹۳

همه دانش‌آموزان

فرار از اردو

غلامرضا مرثانی که از فعال‌ترین فیلمسازان حوزه کودک و نوجوان در سال‌های اخیر است و آثاری چون «ضربه فنی» را با موضوع دانش‌آموزی در کارنامه دارد در فیلم جذاب و تحسین‌شده «فرار از اردو»، هم فضای مدرسه را با ماجراجویی‌های یک اردوی دوره‌روز در شمال پیوند می‌زند. این فیلم پروانه زرین بهترین کارگردانی را در جشنواره فیلم‌های کودکان و نوجوانان دریافت کرد.

۱۳۹۴

بهار

نفس

بازیگوشی بهار نوروزی اگرچه بیشتر اوقات کار دستش می‌دهد و به رنجش اضافه می‌کند اما همین توسل به رویا تکیه‌گاه ایتام‌بخشی هم برایش به حساب می‌آید. او باوجود گاهی تنبیه مدرسه‌ای، دانش‌آموز باهوش و زرنگی است که نمره اش ۲۰ می‌شود و می‌گوید: «فقط باید درس بخونم تا بزرگ که شدم، دکتر تنگی‌نفس بشم و بابام رو خوب کنم.»

۱۳۹۵

امیزگیان

قهرمانان کوچک

حسین قناعت از معدود کارگردان‌هایی است که در سال‌های اخیر به سهم خود چراغ نیمسوز سینمای کودک و نوجوان ایران را روشن نگه داشته است. یکی از این فیلم‌ها قهرمانان کوچک است که حوزه‌ای مرتبط با درس، مدرسه و مشکلات نوشت‌افزار را مطرح می‌کند و دانش‌آموزان توان‌دوکار، برای حل بحران دست به کار می‌شوند.

«روابط» در اتفاقات سینمایی

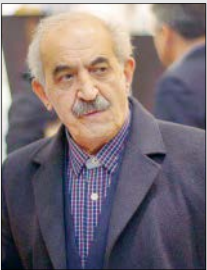
تعیین‌کننده است

قاسم قلی‌پور می‌گوید وضعیت تهیه‌کنندگی در سینمای ایران به گونه‌ای شده است که همه تهیه‌کننده هستند مگر این‌که خلافتش ثابت شود!

قاسم قلی‌پور درباره وضعیت تهیه‌کنندگی در سینمای ایران توضیح داد: متأسفانه

درحال حاضر شرایط در سینمای ایران به گونه‌ای شده است که می‌توان گفت همه در سینما تهیه‌کننده هستند مگر آن که خلاف آن ثابت شود. به این معنا که این روزها همه به راحتی تهیه‌کننده می‌شوند و خود را در این حوزه استاد می‌دانند.

تهیه‌کننده فیلم «عروس آتش» بیان کرد: می‌توان گفت دیگر همه هم تهیه‌کننده و هم کارگردان شده‌اند و هم خود را متخصص می‌دانند! البته چنین مسائلی در سینمای ایران هم می‌تواند به دلیل صدور بی دلیل پروانه‌های تهیه‌کنندگی باشد اما در کنار آن مهم‌ترین مسأله‌ای که وجود دارد عدم پذیرش حاکمیت صنفی است. درحال حاضر روابط تعیین‌کننده در اتفاقات سینمایی است و می‌توان گفت شایسته‌سالاری نه تنها در سینما بلکه در سطوح مختلف مدیریت وجود ندارد./ مهر

ثریا قاسمی

در فضای مجازی نیست

ثریا قاسمی بازیگر پیشکسوت رادیو، سینما و تلویزیون که در سال‌های اخیر با فیلم ولایت‌ها در سینما درخشید درباره انتشار خبرهایی از یک صفحه در فضای مجازی مبنی بر این‌که او برای سرپرستی یک کودک که در حمله تروریستی به شاهچراغ وال‌الدین خود را از دست داده، اعلام

آماجگی کرده است، گفت: من هیچ صفحه‌ای در فضای مجازی ندارم و این مطلب به نقل از من نبوده است.

آرتین، نام‌کو‌دی است که در پی حمله تروریستی هفته گذشته به شاهچراغ، پدر، مادر و برادرش شهید شدند و اخیراً اخباری درباره این که ثریا قاسمی برای سرپرستی این کودک اعلام آمادگی کرده، منتشر شده است. این در حالی است که او خواهر بزرگ‌تری دارد که قرار بود در همین روزها مراسم ازدواجش برگزار شود.

همچنین این کودک، حتما خانواده و اقوام دیگری دارد که خود ایشان مصمم به نگهداری از فرزند کوچک خانواده هستند و برخی مقامات از جمله وزیر آموزش و پرورش در عیادت از این کودک کردند که پیگیر امور مربوط به او از جمله مسائل تحصیلی‌اش خواهند بود./ ایسنا

آینه عبرت از نوع دبیرستان

اکبر صادقی، کارگردان پیشکسوت سینمای ایران که در سینمای بدنه فعالیت می‌کرد، دست‌کم دو فیلم مشهور، برپیننده و خاطره‌انگیز در کارنامه دارد، یکی فیلم جنگی بایگاه جهمی که اکشن و ماجراجویانه بود و یکی هم فیلم دبیرستان با بازی بیزن امکانیان و افسانه بایگان که به دلیل حرفه شخصیت معلم (علی ناصری)، در فضای مدرسه و کلاس می‌گذشت. درام اصلی فیلم آنجایی شکل می‌گیرد که یکی از شاگردان معلم به نام مسعود (حمید طالقانی) عامل پختن مواد مخدر در مدرسه می‌شود. فیلم دبیرستان ضمن اشاره به معضل و تهدیدی جدی در فضای دانش‌آموزی، مخاطب را با خود همراه می‌کند.

